

Greta Rütli koer Nicky teab, et kui peremehe käes on lillekimp, siis pudeneb ka talle perenaise taskutest maiuspalu.

Mõned näited, milline oli aasta 2014 Aktiivi liikmetele

Marge Kaju ja Kai Aasa juuniorikoerad – Eesti, Läti, Leedu ja Balti välimiku juunioritšempionid.

Kersti Pingi juuniorikoer – Eesti välimiku juunioritšempion.

Marge Kaju ja Ly Saare koerad – läbisid abi- ja teraapiakoera kursused.

“**Saaremaa minikarikas**” – kutsikate ja noorkoerte võistlussari kuulekuskoolituses – karikataga auhinnati **Annika Maripuu** ja **Kersti Pink**.

“**Saaremaa karikas**” – karikasari kahest kuulekuse ja ühest sõnakuulelikkuse võistlusest.

Esikolmik oli järgmine: **Annika Maripuu, Liina Solotarjeva** ja **Ene Rand**.

Aarne Väli ja koer Sannu – erijälje maailmameistrivõistlustel (IPO-FH) 44 osaleja seas 11. koht. (Sel alal eestlaste parim saavutus.)

Eesti meistrivõistlused

Kairi Raamat – agilitys V koht.

Liina Solotarjeva – kuulekuskoolituses III koht.

Greta Rütli – erijäljes I koht (Eesti meister 2014)

Eesti Kennelliidu 2014. aasta parimate sportkoerte ja -koerajuhitide arvestuses

Greta Rütli ja hovawart **Nicky vom Hause Luka** – PJK/FH kategoorias II koht.

Annika Maripuu ja **austraalia lambakoer Momento Mistika Sailing To Peak River** – kuuletuskoolituse kategoorias II koht.

Liina Solotarjeva ja **saksa lambakoer Fest Kiefer Violetta** – kuulekuskoolituse kategoorias III koht.

(Kõigi kolme treener on olnud Aarne Väli.)

Koerteklubi juubeliaasta käpajäljed

Koer on inimese parim sõber ja ehk kehtib see ka vastupidi. Möödunud aastal 10. tegevusaastat tähistanud Saaremaa koerteklubi Aktiiv liikmete kohta kehtib see kindlasti.

Anneli Tarkmeel

anneli@meiemaa.ee

“Mina nimetaksin seda sõprust pigem armastuseks, pereliikme armastuseks,” sõnas klubi üks liikmetest Kersti Pink. “Enamus meist, kes me oma koertega iga päev treenime, võistleme, vaba aega veedame, suhtume neisse tööpoolest kui pereliikmetesse. Koerad on kiindunud meisse ja

meie neisse.”

Kui kassid valivad endale kodu, siis koerad peremehe. Teisiti öeldes on koer väga ustav loom ja tema ustavus on tingimusteta, leidis Kersti. Muidugi, kassisõprade jaoks on see pigem miinus, sest nende lemmiku armastavad kõndida omapäi...

Olgu nende kassidega kuidas on, aga koer on oma peremehele truu ka siis, kui peremees on

karmikäeline või käitub oma looma suhtes ülekohtuselt. Seda silmas pidades peab nentima, et paraku ei ole inimene alati koera parim sõber.

Kui neid on kaks. Või kolm?

Koerteklubi Aktiiv asutati 1994. aastal ja tänaseks on koerteklubis Aktiiv üle seitsmekümne liikme. Aastate jooksul on koeraomanike teadlikkus kasvanud. Seega kohtab klubi liikmete seas järjest enam inimesi, kes on valinud endale uue sõbra kindla tegevuse või harrastuse jaoks.

“Kui esimene koer on perre võetud pigem lihtsalt kodukoerana, siis järgmine valitakse juba teadlikuma plaaniga har-

rastus- või sportkoeraks,” täpsustas Kersti, kelle sõnul on klubis inimesi, kellel on juba 2–3 koera. Klubis harrastatakse peamiselt kuulekuskoolitust, sõnakuulelikkust ja agilityt (koerte takistusrada), õpitakse jälje- ja kaitsekoolitust ning osaletakse näitustel. Klubi pakub ka kutsikakoolitust.

Võtab naha ja karvadega

Ja nii võibki juhtuda, et koeraomanik veedab kõik vabad hetked oma neljajalge sõbraga kas treeningul või mõnel võistlusel, mis iganes südamelähedaseks on saanud. Nii oli Aktiivi juhatuse

Solistica ja Silver – esmakoh

Täna algab Kuressaare gümnaasiumis kolmas Eesti noorte lauljate konkurss Solistica, mille žüriis teeb esimest korda kaasa trubaduur **Silver Sepp**. Esimest korda sõna otseses mõttes – varem ei ole Silver ühegi suure lauluvõistluse žüriis muusikat pingerivvi pannud.

Soovitus: sisemise turvatundega lavale

Solisticast on ta kuulnud vaid head. “See on suur ja arvestatav konkurss. Paljud lauluõpetajad on selle lülitanud oma aastaplaanidesse ja olen ka kuulnud, et kaugema nurga lauljad ei jaksagi vahel kohale tulla – Saaremaale tulek on üks suur ettevõtmine,” muigas Silver. Lauluvõistluse žüriisse sattus ta oma lauluõpetaja Sirje Medelli vahendusel.

Noorena tuli Silveril võistlustel siiski ise ka osaleda, aga suureks võistlejaks ta ennast ei pea. “Ma ei ole tahtnud ennast kunagi raamidesse suruda. Samas julgustan kõiki noori Solistica võistlejaid looma endale laval oma isiklik turvaline tunne. Ma mäletan, et kui kunagi Hädameeste keskkooliga ühest konkursist osa võtsime, pidin ootamatult hakkama võistkonna kapteniks. Ammutasin siis jõudu helikandjal kaasas olnud muusikast, et ennast võõras keskkonnas uuesti üles leida. Eks seda juttu on noorematel võib-olla raske mõista, aga ehk on sellest soovitusel abi gümnaasiuminoortele,” rääkis Silver.

Jah, nii see võib tõesti olla. Eks iga kogemus ühe noore inimese elus on nagu üks nael Silveri naelapillis. Kui need ko-

gemused kokku koguda, sünnib ootamatu harmoonia.

Mõnes mõttes otsib Silvergi alles oma häält, heli. Ta nimetab ennast uitavaks trubaduuriks, kes ühes isetehtud fantaasiapillidega otsib uusi radu nii helilistes kui sõnalistes dimensioonides.

Konkursile mõeldes lisas Silver, et häid lauljaid on palju, aga mida alati loodetakse konkurssidel näha, on inimesed, kellel on oma hääl ja selle kaudu side esitatava lauluga.

Enamik Silver Sepa pille on pärit Eesti ühest lõunapoolsest rannaküläst Treimanist.

Sealt on need välja jõudnud nii Ameerika Ühendriikide ida- ja läänekaldale, Saksamaa, Tšehhi ja Eesti festivalidele kui ka Eesti Vabariigi 96. aastapäeva pidulikule kontserdile.

Konkursile mõeldes lisas Silver, et häid lauljaid on palju, aga mida alati loodetakse konkurssidel näha, on inimesed, kellel on oma hääl ja selle kaudu side esitatava lauluga.

Praegu Silver Sepp aktiivselt kontserte ei anna ja liigub rohkem loome- ja muusikaradadel. Kuigi ta on mees, kes suudab endale kontserttuuri asemel korraldada ühe seitsmekontserdilise päeva.

“Täna (eile – toim) on mul selline päev, et annan Pärnu laste- ja noortekeskusele kontserti ja õhtul ühe kontserdi Pärnu raamatukogus,” ütles Silver ning see selgitas ka telefonijutu taustaks kõlanud laste kilked.

Kuid täna on ta juba Kuressaares, et nädalavahetusel avastada noori Eesti andeid, kel oma tee muusikasse alles kujunemas on. Solistica kontsertidele on aga oodatud täna ja homme kõik huvilised, sest ka publik valib oma lemmiku.

Anneli Tarkmeel

Iga kogemus ühe noore inimese elus on nagu üks nael Silveri naelapillis. Kui need kogemused kokku koguda, sünnib ootamatu harmoonia.

FOTO: erakogu